

පලමුවන කියුවීම

තියා 13:14, 43-52

අපෝසතුවරුන්ගේ ත්‍රිය පොකේන් ගත් පාඨයෙකි.

මෙතෙ, අපි විජාතීන් එක හැරේම.

පාවුලු සහ පිරිස පරණයෙන් පිටත් ව ගමන් කොට, පිසිදියේ අත්තියේකියට අවුත්, සබන් ද්‍රවයේ දී ධර්මගාලාවට ඇතුළ වී අසුන් ගත්තේ ය. සමුහය විසිර ගිය පසු පුදෙවිවරුන්ගෙන් දා, පුදෙවි ආගමට හැරැණු හක්තිවන්තයන්ගෙන් දා, බොහෝ දෙනෙක් පාවුලු සහ බාරණබස් අනුව ගියහ. ඔවුන් මුවන්ට දෙවියන් වහන්සේගේ වරප්‍රයාදයෙහි පවතින්නට අවවාද කළහ. රළුග සබන් ද්‍රවයේ දී දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය අසන පිළිස තුවර වැසි සියලුළුවේ ම වාගේ රස් වූ හ. එහෙන් පුදෙවිවරු එම ජනකාය දක, රේජ්‍යාවන් පිරි, පාවුලු කී කාරණවලට විරද්ධ ව කතා කරමින් අපහාස කළහ. එවිට පාවුලු ද බාරණබස් ද එඩිතර ව කතා කරමින් මෙසේ කි හ: "දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය පළමුකොට ඔබට ප්‍රකාශ කළ යුතු ව තිබිණි. එහෙන් ඔබ එය ප්‍රතික්ෂේප කොට, සදාතන ජ්වනයට ඔබ තුපුපුස්සන් බව ඔබ ම නිශ්චය කර ගත්තා හෙයින්, මෙන්න, අපි විජාතීන් වෙතට හැරේම්. මන්ද ස්වාමින් වහන්සේ අපට මෙසේ අණකළ යොක්: 'ලොව පුරා ගැලවීම ගෙන දෙන පිළිස විරාතීන් අතර පහත් එළියක් ලෙස මම ඔබ තැබුවෙමි.' " විජාතිඛු ඒ අසා සන්නේෂ ව, දෙවියන් වහන්සේගේ වචනයට ගෞරව කළහ. සදාතන ජ්වනය ලැබීමට කේරුගත්තා ලද සියලුළුවේ ම අදහාගත්ත. ස්වාමින් වහන්සේගේ දහම ඒ පළාත මුථල්ලෙහි ම පැතිර ගියේ ය. එහෙන් පුදෙවිවරු සඳහාවත් කුල ස්ථීති ද තුවර පුහුන් ද පොලුඩාවා, පාවුලු සහ බාරණබස්ට විරද්ධ ව පීඩාකාර තත්ත්වයක් ඇති කර, තමන්ගේ පෙදෙස්වලින් මුවන් පිටතට ගෙරප්දුම් හ. එවිට ඔවුන් තමන්ගේ පාදවල දුවිලි මුවන්ට විරද්ධ ව ගසාදමා, ඉකෝනියට ගියහ. ග්‍රාවකයේ ප්‍රේතියෙන් ද ගුද්ධාතම්යාණන්ගෙන් ද පුරුණ වූ හ. දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නේතු වේවා.

පිළිතුරු ගිය

හිකාවලිය 100:1-3, 5

පිළිතුර: සම්දුනි, අප ඔබ වහන්සේගේ සෙනග ය.

ඔබ වහන්සේට අයන් බැවටත්වේ ය.

ගිය: මුඩ පොලෝ වැසියෙනි, සම්දුන් හට ප්‍රේති සේෂා පවත්වන්න. සම්දුන් හට ප්‍රේතියෙන් වැද පුදා, ප්‍රේති හි ගයමින් එතුමන් ඉදිරියට පැමිණෙන්න.

සම්දාණන් දෙවිලුන් බව දැනගත්ත. අප මැවිවේ එතුමාණේ ය; අපි එතුමන්ගේ ය, එතුමන්ගේ සෙනග ය. එතුමන්ගේ තත් බිම්වල බැවටත්වේ ය.

මන්ද, සම්දාණේ යහපත් ය; එතුමන්ගේ ග්‍රේමය ස්ටීර ය; සදහට ම පවත්නේ ය. පරපුරෙන් පරපුරට එතුමන්ගේ විශ්වාසවන්තකම පවත්නේ ය.

ඇද්ධිවූ ජ්‍යෙෂ්ඨ තුමන් විසින් ලියන ලද පළමුවන හසුගෙන් කොටසකි.

ලන් වහන්සේගේ ප්‍රකාශී ස්විභාවයෙහි ම අපි උත් වහන්සේ දැකිනෙමු.

බලන්න, පියාණන් වහන්සේ අපට කෙතරම ප්‍රේම කර ඇද් ද? අපි දෙවියන් වහන්සේගේ දරුවේ යයි කියන තරමට උත් වහන්සේ අපට ප්‍රේම කළ යේක. ඇත්තෙන් ම අපි උත් වහන්සේගේ දරුවේ ම ය. ලෝකයා දෙවියන් වහන්සේ ගොහඳුනන බවත්, ඔවුනු අප ද ගොහඳුනති. ප්‍රේමවත්තයෙන්, අපි දැනට ම දෙවියන් වහන්සේගේ දරුවේ ය. එහෙන් අනාගතයේ දි අපි කොයි ආකාර අය වන්නෙමු ද යි තව ම ප්‍රකාශ වී නැත. කෙසේ වෙතත් උත් වහන්සේ ප්‍රකාශ වන විට අපි උත් වහන්සේට සමාන වන බව දිකිමු. මතද, උත් වහන්සේගේ ප්‍රකාශී ස්විභාවයෙහි ම අපි උත් වහන්සේ දැකිනෙමු.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෝර්තු වේවා.

සුඩුකාරය

ප්‍රචාරණ 10:14

ආලේෂ්‍යය! ආලේෂ්‍යය!

“මම යහපත් බැවත් එබේරා වෙමි; මම මගේ බැවත්වන් අදුනම්; ඔවුනු ද මා අදුනන්නේ ය” යි. ස්වාමීන් වහන්සේ වදාල යේක.

ආලේෂ්‍යය!

ගුද්ධිවූ සුවිශේෂය

ප්‍රචාරණ 10:11-18

සුවිශේෂක ජ්‍යෙෂ්ඨ තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙයේය.

“මාගේ බැවත්වන් උදෙසා දිවි පුද්න යහපත් එකිනෙ ම යේම්.”

“යහපත් එබේරා මම වෙමි. යහපත් එබේරා, තම ජේවිතය බැවත්වන් උදෙසා පුද්න කරන්නේ ය. එබේරෙකු ගොවන, එසේ ම බැවත්වන්ගේ අයිතිකාරයා ද ගොවන කුලීකාරයා, වෘක්‍යා එනු දැක බැවත්වන් හැරදිමා පලා යන්නේ ය. වෘක්‍යා ද උත් වෙත කඩා පැන විසුරුවා හරින්නේ ය. ඔවුනු පලා යන්නේ ඔවුනු කුලීකාරයෙකු වන තිසුන්, බැවත්වන් ගැන සැලකිල්ලක් මහුව නැති තිසුන් ය. “යහපත් බැවත් එබේරා මම වෙමි; මම මගේ බැවත්වන් අදුනම්; ඔවුනු ද මා අදුනති. පියාණන් වහන්සේ මා ද, මා පියාණන් වහන්සේ ද අදුනන්නාක් මෙන්, මම මාගේ බැවත්වන් අදුනම්. බැවත්වන් උදෙසා මාගේ දිවි පුද්ම්. තවද, මේ රාලට අයිති ගොවු අන් බැවත්වේ ද මට ඇත්තාහ. මා ඔවුන් ද ගෙන ආ යුතු ය. ඔවුනු මාගේ හඩට ඇපුමිකත් දෙනි. මෙයේ එක රාලක් ද එක එබේරෙක් ද වන්නාහ. “මා පියාණන් මට ප්‍රේම කරන්නේ, මා නැවත ලබන පිණිස මාගේ දිවි පුද්න බැවිති. ඩිසිවෙක් එය මගෙන් පැහැර ගොගනිති. මාගේ ම කැමැත්තෙන් මම එය පුද්ම්. එය පුදන්නට මට බලය තිබේ. එය යළි ලබන්නට ද මට බලය තිබේ. මේ තියමය මාගේ පියාණන් වහන්සේගෙන් ම ලදිම්”යි වදාල යේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එයේ ය.

ශ්‍රීස්තුති ඔබ වහන්සේට ප්‍රගංසා වේවා.